

ZAYİN

⁴⁹ **Kuluna olan sözö hatırla;**

Çünkü bununla bana umut verdin.

Mezmunurcu burada Tanrı Sözö'nün gücü üzerinde bizi düşündürüyor. Tanrı Sözö'ndeki umut, teselli ve diriliş, etrafını saran düşmanlara karşı bir savunma olarak kullanıyor. Tanrı'nın Sözleri'ni bir ilahi olarak terennüm ederek, içinde bulunduğu ruhsal savaşta korkusuzca ayakta durmaya devam ediyor.

Sıklıkla Tanrı'ya güven sorunu içinde bocalayan kimselere burada güçlü bir mesaj verilmektedir. Ancak, Tanrı'nın vaatlerini unutmadığını bilen bir kimse "RAB, ben kuluna söz vermiştin, şimdi onu yerine getir" diyebilir. Mezmunurcu bu geçici yolculuğunda kendi zayıflığına, güçsüzlüğüne ya da düşmanların gücüne ve onların kötülüğüne değil, Tanrı'nın antlaşmasına olan sadakatine bakıyor. Mezmunurcu kendi imkanlarına ve yapabilirliğine baksaydı, kendisinin bir gücü olmadığından umutsuzluğa kapılacaktı. Mezmunurcu sözlerine sadık olan Tanrı'ya baktığı için umut ve teselli buluyor.

Dua etmeye gücünüz olmadığını hissettiğiniz zamanlarda Tanrı'nın Sözö'ndeki vaatlere bakın... Nasıl dua edeceğinizi bilemediğiniz durumlarda Tanrı'nın vaatlerine bakın... Böyle durumlarda mezmunurcuyu taklit edin: Tanrı'nın Sözleri'ni ilahi ve dua olarak Tanrı'ya yükseltin (Yakup 5:13-14). Kutsal Yazılar ile birlikte çalışan Kutsal Ruh sizi teselli ve umut ile yenileyecek ve içinde bulunduğunuz ruhsal savaşta dilinizi doğru dua kelimeleri için çözecektir. Tanrı'nın Sözö'nün gücünü mü deneyimlemek istiyorsunuz? Mezmunurcuyu taklit edin.

Mesih'in yeryüzündeki hizmeti boyunca etrafını saran düşmanlara nasıl Tanrı Sözö ile cevap verdiğini hatırlayın. Mesih'in çarmıhtayken söylediğı sözlerin nereden geldiğine bakın ve her umutsuz gibi görünen durumda Mesih gibi Kutsal Yazılar'a odaklanıp, bu yazılarla dua edin...

Dua: Kuluna verdiğın sözö anımsa, bununla umut verdin bana...

(I.Petrus 1:13, 21)

⁵⁰ **Düşkünlüğümde tesellim budur;**

Çünkü sözün beni diriltti.

Sıkıntılarda ne teselli olur; zor zamanlarda teselli nasıl mümkündür? Tanrı'nın vaatlerine ve Sözleri'ne bakmak elbette önemlidir. Ancak mezmunurcu burada Tanrı'nın kendi yaşamında yaptığı şeye bakıyor.

Tanrı'nın sizin yaşantınızda ne yaptığına bakın. Siz de Mesih'e olan iman ile kutsal vaftiz tacını almış, Kutsal Ruh'un bağısladığı kurtuluş, diriliş ve sonsuz yaşamla mühürlenmiş birisiniz. Mezmunurcunun "RAB, senin sözün beni diriltti" şeklindeki övgüsü, gerçekte her bir Hristiyan kişinin ruhsal konumuna dikkat çekiyor.

Tanrı'nın sizde geçmişte yaptığı işe, dirilişe bakın, ayet "Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesih'le

birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu” diyor (Efesliler 2:6). Tanrı’nın geçmişte yaptığı bu iş, aynı zamanda bize Tanrı’nın halkına yönelik özel sürekli ilgisini ve sevgisini hatırlatıyor. Eğer Tanrı’nın sevgisi sadık ise, eğer Tanrı kutsal antlaşmasına sadık ise her durumda dirilişe bakmak şifa, teselli, umut ve sabır için güçlü bir teşviktir.

Bu yaşam boyunca herkesin mücadele etmek durumunda olduğu farklı sıkıntıları vardır. Yaşanılan zorluklar ve buna bağlı olarak hissedilen baskı veya yaşanılan depresyon, her sorunda kendi ihtiyacına göre farklı şekillerde çözüm ve rahatlık bulabilir. Ancak bütün sıkıntılar, bunalımlar ve zorluklarda en güçlü teselli, umut ve teşvik imanlı kişiye Mesih’te bağışlanan diriliş armağanıdır.

Sıkıntı ve zorluklarda bizler çoğunla içinde bulunduğumuz duruma bakıyoruz. Ancak mezmurcu çektiği sıkıntılarda daha öteye bakıyor: ölümden ve yargıdan dirilişe getirildiğini hatırlıyor; sonsuz yaşam için çağrılmış olduğuna bakıyor; bütün bunları mümkün kılmak için gerekenleri Tanrı’nın Mesih’te tamamladığını hatırlıyor.

Tanrı’nın sizin yaşantınızda yaptığı iyi işe bir teşvik olarak bakıp, sıkıntılarda olanları teselli için teşvik olabiliyor musunuz?

Dua: Acı çektiğimde beni avutan budur, sözün bana yaşam verir...
(Hezekiel 37:10, Yuhanna 6:63, Yakup 1:18)

⁵¹ **Kibirliler benimle çok eğlendiler;**

Fakat senin yasandan sapmadım.

Gururlu kimseler Tanrı’ya bağlı olan mezmurcu ile alay ediyorlar. Burada Tanrı’ya itaat etmek istemeyen kimselerin, Tanrı’ya yönelik olarak saldırganlıklarını Tanrı’nın kullarına yönelterek dışa vurduklarını görüyoruz.

Alaycıların ya da gururlu insanların bu hoşgörüden uzak davranışlarının arkasında olan şey nedir acaba? Çünkü olan kurtaran Tanrı’ya iman etmek istemiyorlar; lütuf altında yaşayan kimselerden de nefret ediyorlar –çünkü lütufkar Tanrı’yı sevmiyorlar. Bu gerçek imanlı kişiye Mesihsel bir bakış açısı kazandırmaktadır. Çünkü Mesih’teki paklık ve doğru işlere dünyanın da tepkisi benzer şekilde *'yok yere Mesih’ten nefret etmek'* şeklinde olmuştu (Yuhanna 15:24-25).

Diğer yandan dünyanın farklı farklı inanışlarına ve değişkenliğine rağmen imanın değerine ve önemine bakın. Dünya Mesih imanından dolayı mezmurcuyla alay ederken, iman sarsılmazlıkla Kutsal Yazılar’a odaklanıyor. Tanrı’nın vaatlerine, tanıklığına, Tanrı’nın Yasası’na bakan iman, değişen dünyada kendisini bu şekilde etkin kılıyor. Yani samimi iman her durumda Tanrı’ya ve Yasası’na bakıyor; ve bu şekilde düşmeden devam edebilmenin yoluna dikkatimizi çekiyor.

Alay, hakaret, iftira, baskı ve işkenceye rağmen Mesih’in bize bu ayette olduğu gibi Yasa’ya bakmayı öğreten tavrına dikkat ederseniz, Mesih *“gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin”* de demiştir (Matta28:19). Öyleyse imanla Yasa’ya bakmak sizleri lütufkar olmaya davet etmektedir.

Mezmurcu gibi bereketlenmiş (1-2) bir yaşam mı istiyorsunuz? Tanrı'nın Sözü'ne bakın; imana sarılın ve alaycılara rağmen siz lütufkar yaşayın...

Dua: Çok eğlendiler küstahlar benimle, yine de yasandan şaşmadım...
(Elçilerin İşleri 20:23-24, Luka 16:13-14 krş. Luka 23:33-39)

⁵² **Geçmişte olan hükümlerini andım, ya RAB,
Ve teselli buldum.**

Alaycıların baskılarına rağmen (51) Tanrı'nın Yasası'na ve hükümlerine bakan mezmurcu, pak sevinci ve teselliyi yine Tanrı'da buluyor. Bu kişinin yaşadığı zorluklar onun imanını ve Tanrı'nın gerçeğini onaylıyor (*Filipililer 1:27-28*).

Bazen yaşadığımız zorluklarda Tanrı'nın gücünü görmek isteriz. Derhal bir yardım gelsin, derhal bir çözüm olsun isteriz. Ancak bütün yaratılışa mutlak hükmeden Tanrı'nın zamana bakışı bizim zamana bakışımızdan farklıdır. Ancak Tanrı'nın ne söylediğine ve ne yaptığına bakmak, Tanrı'nın gücünü ve kurtarışını görmemiz açısından güçlü bir teşviktir.

Yaratılışın başındaki düşüşten itibaren, kurtuluş tarihine bakmak, Tanrı'nın vaatlerine nasıl sadık olduğunu görmek, Tanrı'nın zaferini ve halkını kurtarışını hatırlamak, büyük mucizeleri üzerinde düşünmek, bizlerin Yeni Ahit kilisesi olarak imanımızın nasıl tarihsel bir temel üzerinde sarsılmaz olduğunu görmemize sebep olacaktır.

İnsana değil de Tanrı'ya bakan bir kişinin yakarışı hakkında Mezmur 77 de başka bir örnektir. Bu Mezmur'da sürgün ve düşman işgali altında inleyen bir kişinin yakarışına tanık oluyoruz. Bu duada yaslı bir kişinin yakarışı, Tanrı'nın geçmişte ne yaptığına odaklandıktan sonra övgü, teselli ve umutla biten bir duaya dönüşüyor (Mezmur 73).

Diğer yandan insanın sürekli olarak değişkenliğine rağmen Tanrı'nın değişmezliğini bilmek bazıları için **iyi Haber** olabilir. Çünkü Tanrı geçmişte ne söyledi ise (*Luka 1:69-72 –Eski çağlardan beri Kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi*), söylediğine uygun olarak davranmıştır. Yani Tanrı kendi antlaşmasına ve sözlerine sadıktır. Kutsal Kitap'ın Tanrısı 'ne yapacağı belli olmayan' bir Tanrı değildir. Bu Tanrı kendi Yasası'nda yazılana göre işlemektedir. Tanrı kendi Yasası'nda imanı koruyup bereketleyeceğini söylediği gibi, imansızlığı yargılayacağını da söylemiştir. Bu yüzden mezmurcunun buradaki sözleri, aynı zamanda dünyaya Mesih'e iman edenlerin kurtulacağını diğerlerinin yargılanacağını da duyurmaktadır.

Teselliyi ve umudu her durumda Kutsal Yazılar'da bulanlar bereketlenmiştir...

Dua: Geçmişte verdiğin hükümleri anımsayınca, avundum, ya RAB...
(Daniel 6:4-5, Meseller 29:27, Luka 20:19-20)

⁵³ **Beni kızgınlık sardı
Yasanı bırakan kötüler yüzünden**

Gurur veya bencillik bir insanı ne kadar değiştirebilir? Bu ayette görüyoruz ki, bazıları Tanrı'nın yollarını bırakıyorlar. Mezmurcu böyle kimselere bakınca onların üzerine gelecek olan yargıyı görüyor. Üzücü olduğu kadar da dehşet verici bir durum.

Günah ve düşüş ile lekelenmiş insanın Tanrı'nın korkunç kutsallığını ve görkemi (İşaya 6:5) karşısında dehşete düşmesi örneğini hatırlarsak, kutsal Tanrı'nın korkunç adaletini karşısında alaycıları görmek ya da Tanrı'yı bırakan insanları görmek, mezmurcu deşete düşürmüş olmalıdır.

Ama mezmurcunun buradaki öfkesinden, böyle gururlu ve kötü kimselerin Tanrı'ya ya da Yasa'ya karşı sözleri ve tutumları olduğunu sonucuna varabiliriz. Ancak Tanrı'nın adaleti ve yargısı karşısında Tanrı'ya ve Yasa'ya gururlu bir şekilde bakan kimseleri görmek de mezmurcu öfkelenmiş olmalıdır (*Galatyalılar 6:7 Aldanmayın, Tanrı alaya alınmaz...*).

Diğer yandan mezmurcunun Tanrı'yla ya da Kutsal Yazılar'la alay edenleri görünce duyduğu kızgınlık, böylelerinin başkalarını da etkilemesine duyulan bir öfke olması da (Matta 18:6-7) mümkündür.

Mezmurcunun ifade ettiği duyguları sizler nasıl yaşıyorsunuz? Yoksa kötülükleri görmek ve küstahlıklara tanık olmak sizi artık etkilemiyor mu?

Dua: Çileden çıkıyorum, yasayı terk eden kötüler yüzünden...
(Luka 19:41-42, Filipililer 3:18-19, Efesliler 5:6, Romalılar 16:17)

⁵⁴ **Senin kanunlarındır ilahilerim**

Gurbetim evinde.

Mezmurcu göklere bakarak (Filipililer 3:20) bu dünyada yaşıyor. Bu dünyayı gurbet evi olarak yani yolculukta olduğu bir yer olarak tanımlıyor. Böylece mezmurcu kendisinin geçici bir hac yolculuğundaki biri olduğunu belli ediyor.

Hac yolculuğundaki kişi ne yapar? Tanrı'nın Sözü'ne odaklanır. Mezmurcu bu ölümlü hac yolculuğu boyunca olan yürüyüşünde Tanrı'nın kanunlarını terennüm ediyor. Burada ilahilerini Tanrı'nın Sözleri'nden alarak yolculuk eden birisi, gideceği yolunu yolu ve hedefini iyi bilen birisi karşımıza çıkıyor: "*Senin kanunlarındır Mezmurum*" diyor.

İlahiler terennüm ederek yürüyen birisi aynı zamanda içinde bulunduğumuz ruhsal savaşta görünür ve görünmez dünyaya karşı kime ait olduğunu bilen biri olarak imanını savunmuş oluyor; ve bu şekilde kötülüğe karşı durmuş oluyor.

Kendisinin kim olduğunu ve kime ait olduğunu bilen biri olarak şifa ve esenlik sözleri, teselli ve umut sözleri, adalet ve merhamet sözleri, ölüm, yargı ve sonsuzluk sözleri ile kötülüğu bağlıyor; günahların affı, ölümlerin bedenleriyle dirilişi ve sonsuz yaşamı ilan ediyor. Tanrı'nın Sözleri'nin gücünü bilenler, bu dünyadaki geçici olan misafirliklerinde yolunu ve yönünü bu sözlere göre düzenleyecektir.

Başka bir ülkeye gitmekte olduğunu bilen mezmurcu, bu dünyada geçici bir yolculukta

olduğunu bilerek yaşıyor olmalıdır. Çünkü böyleleri dünyayı 'ayrıldıkları ülke' (İbraniler 11:15) olarak gördükleri içindir ki, 'göksel olanı arzu eden' (İbraniler 11:16) bir yürekle devam ederler (krş. Yuhanna 8:23; 17:14; 18:36). Bunu nasıl anlıyoruz? Çünkü bize yolculuğun güzelliğinden ya da zorluğundan ya da tehlikelerinden bahsetmek istemiyor. Bunların geçici olduğunu bildiği için Tanrı'nın kanunlarına yani kalıcı olana odaklanıyor.

Sizler bu dünyadaki yaşamınızla mezmurcunun yolculuğu arasındaki farklar ya da benzerlikler için ne düşünüyorsunuz?

Yaşamla ölüm arasında bir yerlerde, bir hac yolculuğunda olduğunuzu en son ne zaman hatırladınız? Geriye dönük olarak baktığınızda bu yolculuğa uygun olmayan zamanların bir eleştirisini yapıp, yolculuğunuzun geri kalan kısmı için nasıl bir disiplin belirlemeyi düşünüyorsunuz?

Dua: Senin kurallarındır ezgilerimin konusu, konuk olduğum bu dünyada...

(İbraniler 11:13-16, Matta 25:31-34)

(Bu hac yolculuğuna dirilişi gününe bakarak devam etmek: Eyüp 19:25-27 "Yüreğim bayılıyor bağrımda!")

(Çıkış 34:6 Musa'nın önünden geçerek, "Ben RAB'bim" dedi, "RAB, acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı. **krş.** 103:8 RAB sevecen ve lütfedendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir [111:4; 116:5]).

⁵⁵ **Geceleyin adını andım, ya RAB,**

Ve yasasını tuttum.

Tanrı'nın adını hatırlamak, O'nu yaşanılan bir durum üzerine davet etmek, O'na dua etmek, O'ndan yardım ve çözüm dilemek, O'nu yaşamın ve ölümün RABbi olarak yüceltmek, bereketlerini ve korumasını talep etmek, O'na tapınma ve şükran sunmak gibi anlamlara gelmektedir.

Ancak Tanrı'nın adını geceleyin hatırlamak, O'nunla gün boyu devam eden diri bir paydaşlık ve ilişki ile gerçek anlamını bulur.

Diğer yandan bu Mezmur boyunca gördüğümüz üzere, Tanrı ile yakın bir ilişki içinde olmayı, O'nun Sözleri'ni derin ve dikkatli bir şekilde düşünüp öğrenmeye çalışan bu kişinin, Tanrı'nın adını çağırması ya da O'nun adını düşünmesi, Tanrı'nın Sözleri'ne, Tanrı'nın antlaşmasına ve Tanrı'nın işlerine yönelik bir acıkmışlıkla dolu olduğunu gösteriyor.

Tanrı'yı tanımakta ilerlemek isteyen bir kimsenin böyle bir tutku ile dolu olması, sanırım anlık heyecanlar ve kişisel tecrübelerle odaklanan insanların kavrayamayacağı bir şey olması gerekir.

Mezmurcu geceleyin Tanrı'nın Yasası'na, emirlerine, öğütlerine odaklanıp bunları derin derin düşündükçe, gündüz nasıl ilerleyeceğini düzenlemeye çalışıyor olmalıdır.

Gece aynı zamanda ruhsal anlamda savaşı ve saldırıyı (Mezmur 91:5, Eyüp 24:14-16, Matta 24:43) simgeler. Bir çok kimse için düşmanın nereden geleceği bilinmeyen ve en

savunmasız zamandır (Matta 26:31, 34). Mezmurcunun bu tutumu savaş zamanında uyuyan Davut'un (II.Samuel 11:1-2) tam tersidir (Matta 26:41).

Tanrı Sözü sizin için de böyle uykunuzu biraz geciktirip üzerinde böyle düşünüp araştıracak kadar değerli mi? Yarın gün boyu nasıl yürüyeceğinizi bu akşamdan itibaren Tanrı Sözü'ne odaklanarak planlamak için hazır mısınız?

Dua: Gece adını anarım, ya RAB, yasana uyarım...
(İşaya 26:9, Yuhanna 14:21; 15:10)

⁵⁶ **Yaptığım budur,**

Koşullarını tuttum.

Gece Tanrı'yı ve yasasını düşünüp güne hazırlanan bir kimse başka ne söyleyebilir?
"Koşullarına uymak, hükümlerini tutmak için çalışıyorum..."

Tanrı'nın işlerine ve Tanrı'nın Yasası'na, Tanrı'nın kurallarına, ilkelerine odaklanmazsak, Tanrı'nın adını nasıl hatırlarız? Tanrı'yı tanımayı aramazsak bu geçici yaşamda yolumuzu nasıl düzenleriz? Tanrı'nın Sözü sizin ilahileriniz ve Tanrı'nın emirleri geceleyin sizin düşünceniz olmazsa (54-55) hangi koşulları tutacaksınız? Dünyaya benzemeden devam etmek için (*Yuhanna 17:15 dünyada olup dünyadan olmamak...*) Tanrı'yla gündelik olarak yürümeksizin bunu başka nasıl başarabilirsiniz ki?

Tanrı'nın koşullarını tutmak, Tanrı'yı hoşnut etmektir; Tanrı ile paydaşıktır; Tanrı'nın tanıkları olarak yaşamaktır. Ve yine tutacağı koşulları bilmek, Tanrı'nın Yasası'nı ve yolunu bilmekle ilişkilidir. Böyle bir yol sadece akli bir bilgi ile değil, Kutsal Ruh'un içsel aydınlatışı ile edinilen duygu ve davranış ile ifadesini bulur.

Tanrı'nın Yasası'nı çalışmak, Tanrı'nın yolunu aramak, Tanrı'nın ilkelerini öğrenmek, Tanrı'nın kurallarını ve emirlerini tutmak bir bereket ve esenlik yoludur. Bütün bunlar iman hem onaylayan hem de güçlendiren şeylerdir. Açıktır ki, *"koşullarını tuttum"* diyebilmek bir hedef olmalıdır. Bunun için de Tanrı Sözü'ne bakan kimse, kendi zayıflıklarının farkına varmak için, Tanrı'yı ve insanı doğru tanımak için, Tanrı'nın lütfunu ve merhametini, Tanrı'nın yargısını ve adaletini anlamak için Tanrı'nın Yasası'nı, Tanrı'nın koşullarını dikkatlice araştırmalı ve öğrenmeye çalışmalıdır.

Size verileni –yani Kutsal Kitap'ı– tutmak için, size verileni gayretle ve duayla aramanız gerekir; size verileni –yani Tanrı'nın sözlerini– imanla ve sevgiyle bu yaşamda etkin kılmak için Tanrı'yı ve yolunu dikkatlice düşünmeniz gerekir.

Tanrı'ya *"koşullarını tuttum"* diyebilmek için ayetlere Mesih'te bakmanız gerek. Böyle bir yenilenme için Kutsal Ruh'un gücüne dayanmanız gerekir.

Kutsal Kitap'a yenilenmiş bir bakış açısıyla bakabilmek için, yeniden başlamaya hazır mısınız? Tanrı Kutsal Yazılar'ı verdiği gibi, O'nu izlemeniz için lütfunu da vermiştir. Kutsal Kitap'ın birinci sayfasından itibaren lütfu dayanarak yeniden başlamaya hazır mısınız?

Dua: *Tek yaptığım, senin koşullarına uymak...*
(Mezmur 18:21-22, Yakup 2:21-22, [Yuhanna 19:30 ...tamamlandı])